

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 7C/6/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8223209120
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2024:8223209120.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov, sudkyňa JUDr. Jana Keselicová, v právnej veci žalobcu: A. B., nar.XX.XX.XXXX, bytom A. XXX/XX, XXX XX C., štátny občan SR, zastúpený: JUDr. Martina Fabianová, advokátka, Advokátska kancelária so sídlom Hencovská 2043/178, 093 02 Hencovce, IČO: 47 100 885 proti žalovanej: C. D., E. D., nar.XX.XX.XXXX, bytom F. G. XXX, XXX XX A., štátny občan SR, zastúpená: JUDr. Matúš Motyka, advokát, Advokátska kancelária so sídlom Námestie SNP 7, 091 01 Stropkov, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamietá.

II. Žalovaná má nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Bardejov dňa 16.06.2023 domáhal voči žalovanej vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode ich manželstva.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že ich manželstvo so žalovanou bolo rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 5P/19/2020-37 zo dňa 05.06.2020 rozvedené. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 19.06.2020. Počas manželstva (od 2010 - 2020) bývali žalovaná so žalobcom v podnájme na adrese D. X, C., ktorého vlastníkom je firma D. C., D. XXXX/X, C., H.: XXXXXXXX. Žalobca v roku 2012 uzatvoril dohodu o prevode členských práv a povinností podľa čl. 15 stanov družstva zo dňa 25.07.2012, ktorou svoj družstevný byt v objekte E-2. I. XXXX/X, C., získaný v roku 2006 (teda ešte pred uzatvorením manželstva so žalovanou) od p. A., previedol na manželov J.. Tí mu pred prevodom členských práv a povinností k družstevnému bytu v rokoch 2011 – 2012 uhradili sumu 47 000,- eur v mesačných splátkach po 2 000 – 3 000 eur. Uvedené skutočnosti a to zaplatenie sumy 47 000,- eur manželmi J., preukázali aj pripojením spisu sp. zn. 2C/59/2016 o vyporiadanie BSM medzi manželmi J.. Uvedené peniaze, ktorých výlučným vlastníkom bol žalobca, odovzdal žalovanej a tá ich investovala do vecí patriacich do BSM, a ktoré po rozvode manželstva zostali v jej vlastníctve. Rovnako v jej vlastníctve zostalo 9 000,- eur, ktoré boli v jeho výlučnom vlastníctve, a ktoré žiada vrátiť. Dohodu o prevode členských práv a povinností podľa čl. 15 stanov družstva zo dňa 25.07.2012 a zo dňa 31.10.2006. Počas trvania manželstva žalobca so žalovanou nadobudli tieto hnutelné veci, ktoré boli kúpené v rokoch 2011 – 2012 zo žalobcových výlučných prostriedkov, čo predstavuje vnos žalobcu: - komoda (cca 750,- eur), bicykle (cca 500,- eur), gaučová súprava (cca 6 000,- eur), posteľe (cca 2000,- eur), dekorácie (cca 1 000 – 2 000 eur), kočiar (cca 1 000,- eur), vstavané skrine (cca 4 000,- eur), detské izby (cca 2 000,- eur).

3. Predmetom konania bolo vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode manželstva.

4. V rámci prípravy pojednávania a písomnej časti konania, súd vyzval žalovanú na vyjadrenie k žalobe a prílohám, a to uznesením č.k. 7C/6/2023-45 zo dňa 03.11.2023.

5. Žalovaná v písomnom vyjadrení zo dňa 28.12.2023 poukázala na ust. § 132 a § 150 ods. 1 CSP. Pozornosť upriamila predovšetkým na to, že žalobca má v prvom rade povinnosť tvrdenia. Na podporu svojho tvrdenia v zmysle ustanovenia § 132 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) je žalobca povinný označiť dôkazy, ktoré podľa jeho názoru môžu prispieť k objasneniu veci a zároveň je povinný ich k žalobe pripojiť, ak to ich povaha pripúšťa.

6. „V rámci dokazovania platí zásada, že každý účastník musí uniesť dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia; kto tvrdí, dokazuje (affirmanti incumbit probatio). Inak povedané, účastník musí preukázať to, čo tvrdí, len potom môže súd zobrať jeho tvrdenie za základ svojho rozhodnutia...Môžeme tiež povedať, že žalobca musí preukázať skutočnosť, na základe ktorých mu jeho právo patrí. „Dôkazné bremeno týkajúce sa skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé dôsledky, ide teda o toho účastníka, ktorý existenciu takýchto skutočností tvrdí.“ (II. ÚS 38/2015).“ (ŠTEVČEK, M. - FICOVÁ, S. - BARICOVÁ, J. - MESIARKINOVÁ, S. - BAJÁNKOVÁ, J. - TOMAŠOVIČ, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Veľký komentár. Praha: Nakladateľství C.H. Beck, 2016. s 696-697)

7. „Ak chce byť žalobca v spore úspešný, musí v žalobe uviesť skutočnosti odôvodňujúce ním uplatňovaný nárok voči žalovanému. O týchto skutočnostiach je povinný poskytnúť tzv. plný dôkaz. To je výraz, ktorým právna teória označuje dôkaznú situáciu, kedy procesná strana v plnej miere, bez akýchkoľvek pochybností preukáže svoje skutkové tvrdenie a súd je povinný z týchto skutočností pri svojom rozhodnutí vychádzať.“ (Najvyšší súd SR, sp. zn. 5Obo52/2010)

8. „Občianske súdne konanie je ovládané prejednacou zásadou, ktorá je v § 101 ods. 1 OSP vyjadrená tak, že účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti a označia dôkazné prostriedky. Ustanovenie § 120 ods. 1 prvá veta OSP následne ustanovuje, že účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Účastníci konania teda majú povinnosť tvrdenia a povinnosť tvrdenie preukázať. Ak účastník neunesie dôkaznú povinnosť, resp. dôkazné bremeno, má to pre neho nepriaznivý následok v tom, že súd pristúpi k vydaniu pre neho nepriaznivého rozhodnutia vo veci.“ (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27. júla 2009, sp. zn. 4 Cdo 217/200)

9. Medzi povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou je úzky vzťah, čo znamená, že účastník konania má dôkaznú povinnosť len ohľadom tých skutočností, ktoré sám tvrdí. Nemôže mať dôkaznú povinnosť ohľadom skutočností, ktoré tvrdí protistrana. Tým by sa totiž stieral rozdiel medzi žalobcom a žalovaným a poprela by sa kontradiktórna povaha civilného konania. Dôkazná povinnosť je teda nutným dôsledkom povinnosti tvrdenia. Ak nebude tvrdenie dokázané, a to buď na základe dôkazov navrhnutých účastníkmi alebo inak, postihne účastníka, ktorý mal dôkaznú povinnosť, ujma spočívajúca v tom, že súdne rozhodnutie bude preňho nepriaznivé, resp. že jeho návrh bude zamietnutý. Procesný dôsledok spojený s dôkaznou povinnosťou sa nazýva tzv. dôkazné bremeno. Dôkazné bremeno zásadne zaťažuje vždy toho, kto niečo tvrdí (actori incumbit probatio). Spravidla stíha najskôr žalobcu, kým sa mu nepodarí ponúknutými dôkazmi preukázať tvrdený nárok. Ak sa mu ho podarí preukázať, stíha dôkazné bremeno žalovaného.

10. Bremeno tvrdenia a bremeno dôkazné nie sú dva odlišné procesné javy, ale skôr dva aspekty toho istého procesného javu. Povaha dôkazného bremena v podstate nie je odlišná od bremena tvrdenia. Ak si účastník nespĺní dôkaznú povinnosť a ani súdu sa nepodarí získať potrebné skutkové poznatky odôvodňujúce návrh účastníka, tak podľa bežnej právnej terminológie účastník neunesol dôkazné bremeno. Procesnoprávnym následkom nesplnenia dôkaznej povinnosti je zamietnutie návrhu. Možno teda konštatovať, že dôkazné bremeno predstavuje procesnú zodpovednosť za výsledok dokazovania. „Účinky dôkazného bremena (rovnako ako účinky bremena tvrdenia) sa nemôžu prejavovať v hmotnoprávnom vzťahu, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Dôkazné bremeno sa vzťahuje na oblasť poznávania skutočností, nie však na skutočnosti samotné. Dôkazné bremeno (rovnako tak bremeno tvrdenia) sa ako procesná sankcia môže prejavovať a uplatniť len v rámci občianskoprávných procesných vzťahov. Všetky výsledky poznávacej činnosti uplatňovanej v priebehu občianskeho súdneho konania sa totiž prejavujú v konečnom meritornom rozhodnutí súdu.“

11. Žalobca v žalobe tvrdil, že jeho výlučné finančné prostriedky z prevodu členských práv k bytu odovzdal žalovanej, ktorá ich investovala do vecí patriacich do BSM (komoda, bicykle, gaučová súprava, posteľ, dekorácie, kočiar, vstavané skrine, detské izby). Zároveň žiada vrátiť nešpecifikovaných 9 000,- eur.

12. Žalovaná poprela tieto ničím nepodložené skutkové tvrdenia žalobcu, ktorý si v žalobe dôkaznú povinnosť absolútne nesplnil.

13. Ako sa žalobca v petite žaloby dopracoval k povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 17 500,- eur nie je v žalobe navyše žiadnym spôsobom špecifikované.

14. Vyššie uvedené vyjadrenie žalovanej bolo zaslané žalobcovi na vyjadrenie, zástupkyňa žalobcu prevzala vyjadrenie dňa 20.01.2024.

15. Do pojednávania konaného dňa 26.02.2024 žalobca nevyužil možnosť písomného vyjadrenia k vyjadreniu žalovanej a svoje skutkové tvrdenia a návrhy dôkazov nedoplnil.

16. Manželstvo žalobkyne a žalovaného bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Svidník, sp. zn. 5P/19/2020-37 zo dňa 05.06.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.06.2020.

17. Na pojednávaní konanom dňa 26.02.2024 žalobca zotrval na podanej žalobe, k predmetným huteľným veciam uviedol, že nemá o nich žiadne doklady. Uviedol, že veci nakupovala manželka z peňazí, ktoré mali za byt. Upresnil špecifikáciu gaučovej súpravy tak, že malo ísť o dvojitú, maslovú s taburetkami, vstavané skrine boli zakupované do detských izieb a do chodby. K sumám 17 500,- eur a 9 000,- eur uviedol, že ich žiada vyplatiť preto, lebo zostali doma. Žalobca uviedol, že peniaze dával on do rúk žalovanej.

18. Na pojednávaní žalovaná opätovne poprela skutkové tvrdenia žalobcu, že veci uvedené v žalobe patria do BSM a pokiaľ ide o sumu 47 000,- eur za predaj bytu žalobcu, túto nepoprela a ako nesporná skutočnosť nebola predmetom dokazovania. Uviedla, že finančné prostriedky za predaj bytu splácal pán J. žalobcovi v splátkach, niekedy 500,- eur inokedy 1 500,- eur a nevedela uviesť, akým spôsobom ich žalobca použil, či na stávkovanie alebo alkohol. Žalobca a žalovaná bývali v byte, ktorý im poskytol otec žalovanej a bol plne zariadený. Pokiaľ ide o bicykle a kočiar, tieto boli počas trvania manželstva predané a finančné prostriedky spotrebované. V ostatných veciach žalovaná poprela, že by mali patriť do BSM a poukázala na to, že žalobca uvádza nadobúdacie ceny a nie ich zostatkové hodnoty.

19. Zástupkyňa žalobcu navrhla vypočuť pani J. k okolnostiam preberania finančnej hotovosti vo vzťahu k žalovanej.

20. Súd nevykonal predmetný dôkaz, pretože tento mal slúžiť na preukázanie skutočnosti, ktorú žalobca ani netvrdil. Medzi stranami nebolo sporné, že došlo k predaju bytu žalobcu za 47 000,- eur a zo skutkových tvrdení žalobcu vyplynulo, že peniaze dával do rúk žalovanej žalobca a nie pani J..

21. Žalobca predložil na čl. 7 - 10 spisu dohody o prevode členských práv na základe, ktorej získal členské práva v bytovom družstve C. a na základe ktorej ich previedol na pána E. J. a K. J.. Uvedené skutočnosti neboli medzi stranami sporné.

22. Podľa § 132 ods. 1 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

23. Podľa § 132 ods. 2 CSP, opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

24. Podľa § 132 ods. 3 CSP, žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

25. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

26. Podľa § 153 ods. 1 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

27. Podľa § 154 CSP, prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

28. Podľa § 187 ods. 1, ods. 2 CSP, za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. Dôkazným prostriedkom je najmä výsluch strany, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie, znalecké dokazovanie a obhliadka. Ak nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

29. Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

30. Podľa § 215 ods.1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

31. Žalobca v rámci procesnej povinnosti pravdivo a úplne opísať rozhodujúce skutočnosti (povinnosť tvrdenia), opísal v žalobe skutočnosti, ktoré za takéto podľa vlastného presvedčenia považoval (§ 132 ods.1 CSP). Povinnosť označiť dôkazy na ich preukázanie sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane sporu, bez ohľadu na jej procesné postavenie. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že počas konania neboli preukázané jej tvrdenia, a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jej neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť, významná podľa hmotného práva na rozhodnutie o veci nebola preukázaná, a teda výsledky zhodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver, ani o pravdivosti tvrdenej skutočnosti, ale ani o tom, že je tvrdená skutočnosť nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadne určitých skutočností leží na tej strane sporu, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky, ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tvrdí. Záver o tom, že strana sporu neunesla dôkazné bremeno je možné urobiť len vtedy, keď súd riadne a úplne vykonal všetky dôkazy, ktoré strana sporu označila na preukázanie svojho tvrdenia. Stranou označený dôkaz súd neuskutoční iba v prípade, že jeho prostredníctvom nie je možné preukázať pre vec rozhodnú skutočnosť, napríklad preto, že označený dôkaz je zjavne nespôsobilý preukázať tvrdenú skutočnosť, alebo že sa týka skutočnosti, ktorá je podľa hmotného práva pre rozhodnutie vo veci bezvýznamná.

32. Podľa § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

33. Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

34. Podľa § 149 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

35. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka pri vyporiadaní vychádza sa z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to ako sa každý z manželov staral o rodinu a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery treba vziať zreteľ na starostlivosť o deti a obstarávanie spoločnej domácnosti.

36. Predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov je všetko, čo do tohto spoluvlastníctva patrilo a čo existovalo ku dňu jeho zániku. Súd v konaní o jeho vyporiadaní zisťuje predovšetkým rozsah tohto spoluvlastníctva, ďalej cenu vecí a v tomto smere platí zásada, že treba vychádzať z tej ceny, ktorú majú v čase vyporiadania. Nie je rozhodujúca cena, za ktorú sa vec nadobudla, prípadne cena, ktorú mala vec v čase zániku bezpodielového spoluvlastníctva. Pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa vychádza zo zásady rovnosti podielov. Platí pri tom, že v rovnakom pomere ako sa manželia podieľajú na spoločnom majetku, podieľajú sa aj na spoločných dlhoch.

37. V rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva však nemožno vykonať vzájomné vyúčtovanie celého spotrebného spoločenstva manželov. Nemožno sa domáhať napr. náhrady nákladov vynaložených na nákup vecí, ktoré slúžia osobnej potrebe iba jedného z manželov, s výnimkou prípadov, že išlo o náklady na nadobudnutia vecí tohto charakteru v neprimeranej hodnote.

38. Dispozíciu strán predmetom konania o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva treba rešpektovať v tom zmysle, že súd vyporiada len tie veci, resp. majetok patriaci do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré účastníci urobili predmetom konania. Prekročiť ich návrhy v takomto konaní môže súd podľa § 153 ods. 2 OSP (teraz § 216 ods. 2 CSP) len pokiaľ ide o výšku (cenu), a to, ako ich vyporiada z kvalitatívneho hľadiska, teda ako veci rozdelí (ktorému z manželov ich prikáže), prípadne prikáže jednému z nich s povinnosťou vyplatiť finančnú sumu na vyrovnanie podielu druhému manželovi. Pokiaľ by súd v konaní o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva vyporiadal aj veci, resp. majetok, ktorý účastníci neurobili predmetom konania, potom by konal v rozpore s § 153 ods. 2 OSP a išlo by o vadu konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (rozsudok NS ČR z 27.9.2004, sp. zn. 22Cdo/684/2004).

39. V konaní o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov súd po nevyporiadanom majetku z bezpodielového spoluvlastníctva nepátra a vychádza zo skutkového opisu vecí tak, ako ho vykonali strany.

40. Súd v konaní o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva zisťuje v prvom rade rozsah tohto spoluvlastníctva, to je všetko, čo do tohto spoluvlastníctva patrilo a čo existovalo ku dňu jeho zániku, až následne môže viesť dokazovanie, podľa návrhov strán, k hodnotám vecí v čase vyporiadania

a následne bezpodielové spoluvlastníctvo vyporiadať podľa zásad uvedených v § 150 Občianskeho zákonníka.

41. Skutkové tvrdenia žalobcu v podanej žalobe, ako aj na vykonanom pojednávaní neposkytli súdu dostatočný právny základ k tomu, aby súd mohol konštatovať, že žalobca uniesol povinnosť tvrdenia, z čoho logicky vyplýva neunesenie dôkazného bremena. Žalobca vymenoval v žalobe hnutelné veci, ktoré podľa jeho názoru tvorili masu BSM ku dňu jeho zániku. Tieto veci nešpecifikoval nezameniteľným spôsobom tak, aby prípadné rozhodnutie súdu o vyporiadaní BSM bolo vykonateľné. Žalovaná poprela skutkové tvrdenia žalobcu, že veci uvedené v žalobe patria do BSM. Uviedla, že bývali v byte, ktorý im poskytol otec žalovanej a tento bol plne zariadený. Žalobca až do ukončenia dokazovania nenavrhol žiaden dôkaz na preukázanie svojich tvrdení, že ním vymenované veci patria do masy BSM. V tomto smere nemohol súd vykonávať dôkazy, ktoré nikto nenavrhol.

42. Bez riadneho preukázania a ustálenia masy BSM (k čomu z vyššie uvedených dôvodov v konaní nedošlo), nemohol súd účelne pokračovať ďalej v dokazovaní hodnoty predmetných vecí v čase vyporiadania, podľa stavu ku dňu zániku BSM. Navyše, žalovaná uviedla, že bicykle a kočiar boli počas trvania manželstva predané a finančné prostriedky spotrebované. K uvedenému žalobca taktiež neposkytol súdu žiadne skutkové tvrdenie, je teda možné konštatovať, že uvedené skutočnosti nepoprel a sú nesporné. Pokiaľ ide o sumu 47 000,- eur za predaj bytu žalobcu, túto žalovaná nepoprela a ako nesporná skutočnosť nebola predmetom dokazovania. Žalovaná nevedela uviesť, akým spôsobom ju žalobca použil.

43. Celkovo sa súdu javila podaná žaloba ako zmätočná. Žalobca na jednej strane tvrdil, že bol výlučným vlastníkom peňazí z predaja bytu a na strane druhej tvrdil, že veci, ktoré boli za tieto peniaze zakúpené patrili do BSM ... žiadal ich vyporiadať ...naviac tvrdil, že tieto veci mali zostať po rozvoде v jej vlastníctve.... žiadal, aby boli považované za „vnos“ do BSM, preto žiadal vrátenie celej sumy, ktorá bola zaplatená za tieto veci... Žalobca požadoval zaplatenie sumy 17 500,- eur a sumy 9000,- eur s príslušenstvom bez toho, aby súdu poskytol skutkové tvrdenia, z akých dôvodov požaduje ich zaplatenie a akým spôsobom dospel k ich vyčísleniu. Paradoxne, v žalobe uvádza, že suma 9 000,- eur zostala v „jej vlastníctve“. K sumám 17 500,- eur a 9 000,- eur uviedol, že ich žiada vyplatiť preto, lebo „zostali doma“.

44. Vzhľadom na všetky uvedené dôvody, výsledky vykonaného dokazovania neumožnili súdu prijať záver o konkrétnej mase BSM, ktorú by bolo potrebné podľa zákonných zásad vyporiadať a dospieť k dôvodnosti žaloby v časti uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi požadované sumy. Na záver sa žiada súdu uviesť, že jeho úlohou nie je nahrádzať skutkové tvrdenia strán, resp. si aktívne domýšľať dôvody podanej žaloby bez toho, aby vyplývali z vykonaného dokazovania. Vzhľadom na neunesenie dôkazného bremena, ktoré v konaní zaťažovalo žalobcu, súdu neostávalo nič iné, ako žalobu žalobcu zamietnuť.

45. O trovách strán, súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaná mala v konaní plný úspech, preto má nárok na náhradu trov voči žalobcovi v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Odvolaie sa podáva lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).